

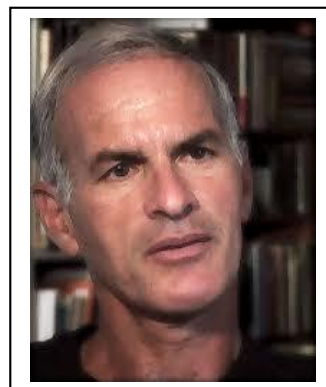
Förintelseindustrin

- Exploateringen av nazismens offer

av Norman G. Finkelstein

(2001)

Pia Hellertz – februari 2017

Man behöver inte Googla länge för att inse att **Norman Finkelstein** är mål för trakasserier, karaktärsmord och allehanda attacker från olika personer och organisationer. För mig framstår det som märkligt att han överlevt. Hans bok *Förintelseindustrin – Exploateringen av nazismens offer* är verkligen sprängstoff. Här angriper han den heliga ”Förintelsen” och visar hur myten och det han kallar ”religionen” används för att ekonomiskt suga ut banker och nationer med motiveringen att de ”överlevande” bör få skadestånd. Han svär högljutt i kyrkan.

Vem är Norman G. Finkelstein?

Norman Finkelstein föddes 1953. Hans båda föräldrar är överlevande från ghetton i Warszawa och de nazistiska koncentrationslägren. Han berättar att alla övriga släktingar blev utrotade av nazisterna. Trots det minns han inte att den nazistiska förintelsen någonsin påverkade hans barn- och ungdom. Han berättar att hans barndomsvänner var mycket belästa och orienterade omkring dagens händelser, men ingen av dem frågade något om vad hans föräldrar varit med om. ”*Det var ingen hänsynsfull tystnad. Det var helt enkelt brist på intresse*” (s. 16).

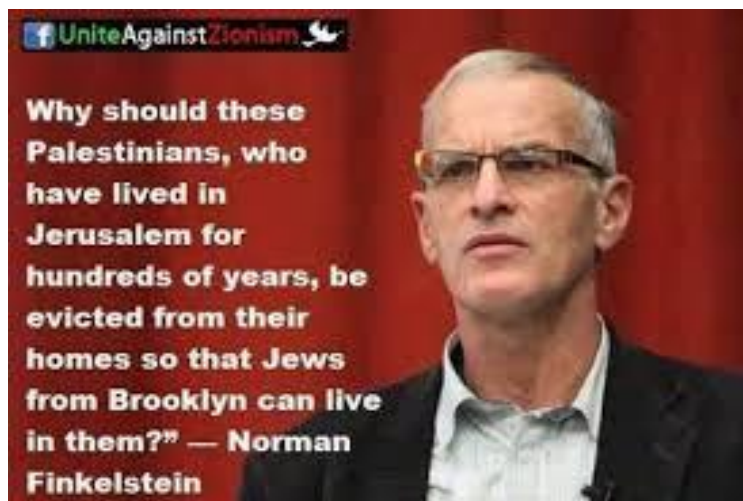
”Upptäckten” av förintelsen var en senare historia, berättar han, och konstaterar att ”*detta att den amerikanska judenheten ’upptäckte’ den nazistiska förintelsen var värre än om man hade glömt den*” (s. 16). Han berättar också att innan den nazistiska förintelsen blev *Förintelsen med stort F*, så hade väldigt lite publicerats i ämnet. Han nämner bland annat **Raul Hilbergs** vetenskapliga studie *Hur de europeiska judarna förintades* (1961) samt **Viktor Frankls** *Livet måste ha en mening* (1968).

Båda föräldrarna blev tidigt kritiska till den utveckling som Finkelstein kom att kalla ”*Förintelseindustrin*”, d.v.s. det gigantiska projekt som handlar om att pressa pengar från Europa i ”*behövande Förintelseoffers namn*”. Finkelstein skriver att man ”*har gjort att den moraliska storheten i deras martyrskap har sjunkit till samma nivå som kasinot i Monte Carlo*” (s. 17).

Författaren disputerade vid *Department of Politics* vid *Princeton University*

och undervisade i många år om politisk teori och om Israel-Palestinakonflikten. När han började kritiskt granska den nazistiska förintelsen fick han sparken och är nu en oberoende forskare och författare. Boken har enligt Wikipedia hyllats av bland andra **Raul Hilberg**, den mest kände forskaren om den nazistiska förintelsen och **Noam Chomsky**, professor i lingvistik vid *Massachusetts Institute of Technology*. I maj 2008 reste Finkelstein till Israel där han dock vägrades inresetillstånd på grund av sina åsikter.

När man Googlar på Norman Finkelstein ser man snabbt att han har många fiender, att han trakasserats och "karaktärmördats" i mycket stor utsträckning. Eftersom han själv är jude blir han hårt attackerad av judenheten. Men man ser också att han beundras för sitt mod att våga berätta.

Den nazistiska förintelsen blir Förintelsen

Norman Finkelstein konstaterar att mellan andra världskrigets slut och den senare delen av 1960-talet så berördes den nazistiska förintelsen nästan inte alls, "bara i en handfull böcker och filmer" (s. 21). Både amerikaner i allmänhet och även judiska intellektuella var "ganska ointresserade av den nazistiska förintelsen" (s. 22). Det fanns inga monument eller minnesdagar i USA.

Tvärtom motsatte sig de stora judiska organisationerna minnesmanifestationer. Överlevarna, med några undantag, var inte intresserade att tala om det. De som ville berätta fick inga åhörare. Amerikanarna ville inte höra (s. 23).

Författaren berättar att de amerikansk-judiska eliterna "glömde bort" den nazistiska förintelsen, eftersom man var angelägen om att hålla goda relationer med Tyskland, framförallt som bundsförvant mot Sovjetunionen. Norman Finkelstein berättar mycket ingående om det politiska läget efter andra världskriget, om motsättningar och om vilka som valde att vara bundsförvanter. I detta politiska spel var den nazistiska förintelsen ointressant. Författaren berättar att det bara var två framträdande judiska intellektuella som hade några band med Israel före juni 1967, **Hanna Arendt** som skrev *Den banala ondskan*

- *Eichmann i Jerusalem* (1963) och Noam Chomsky (s. 29).

Men allt förändrades efter sexdagarskriget år 1967 (s. 26).

Synen på Israel

Israel grundades några år efter andra världskrigets slut, år 1948, för att ge judarna möjlighet att flytta till ett eget land, ”det förlovade landet”. De amerikansk-judiska organisationerna hade i början vissa betänkligheter mot bildandet av en judisk stat. En intressant uppgift som Norman Finkelstein tar upp var de dubbla lojaliteter som styrde judarnas ställningstaganden (s.27). Många judar var starkt solidariska med Sovjetunionen, vilket gjorde att man tog visst avstånd från Israel.

Författaren nämner det inte, men andra källor berättar att de bolsjeviker som genomförde den ”ryska revolutionen” var huvudsakligen judar.¹ Bakom revolutionen stod finansiärer som var ute efter Rysslands rika naturtillgångar menar historikern **Hans Myrebro**.² Han skriver: ”Ett antal judiska bankirer var redo att öppna sina plånböcker” och han räknar upp **Jacob Schiff** i USA, bröderna **Max** och **Paul Warburg** i Tyskland och **Olof Aschberg** i Sverige³. Myrebro menar att i spetsen för revolutionen stod tre välkända judar, **Lev Trotskij**, **Grigorij Zinovjev** och **Lev Kamenjev**. Men den mest betydelsefulla ledaren var **Vladimir Lenin**, som hade judiska rötter. Däremot var inte **Josef Stalin** jude.

Jag vet sen tidigare att kommunismen skapades med utgångspunkt i sionismens grundläggande ideologi.

Marx ideologiska ”fader”

Lasse Wilhelmson berättar i sin bok ”*Är världen upp och ner? – Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen*” (2009)⁴ att *Karl Marx*, kallade den tysk-judiske filosofen *Moses Hess* (1812-1875), som var en av grundarna till den socialistiska och sionistiska teoribildningen, för ”*min kommunistrabbin*”. Hess sammanförde enligt Wilhelmson ”*de grundläggande beståndsdelarna ras, folk, nation och utvaldhet till en nationell socialism i kolonial tappning*” (Wilhelmson, s. 40). Samma beståndsdelar beskrev *Hitler* i

---

¹ Jür Lina berättar ingående om detta i sin bok *Under Skorpionens tecken*, (1994, 2013).

Se också Wilhelmson, Lasse (2009) *Är världen upp och ner? - Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och sionismen* och

Estulin, Daniel (2010) *Den sanna historien om Bilderberggruppen*.

Artiklar om samtliga böcker finns på min Boksida, <http://www.piahellertz.com/Bocker.htm>

² Myrebro, Hans (2016) ... *Om detta må ni också berätta - Om 1900-talets två herrefolk*.

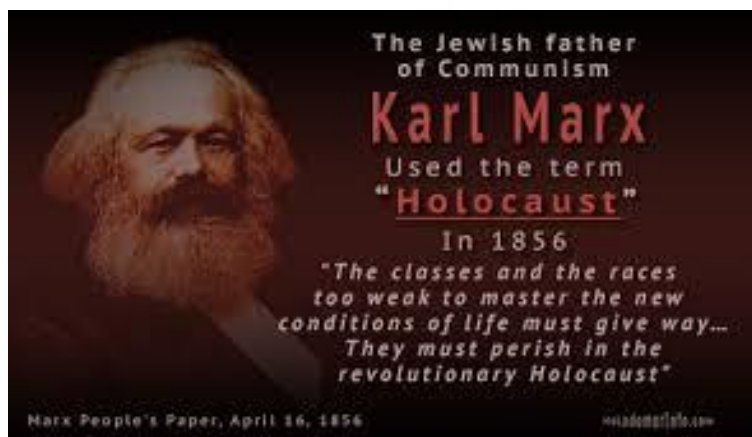
³ Olof Aschberg, Robert Aschbergs farfar hjälpte Lenin att finansiera Ryska revolutionen.

Han kallades därför den ”röde baronen” - <http://www.youtube.com/watch?v=GswZGFLp0Q4>

⁴ Se min artikel om Lasse Wilhelmsons bok på

http://www.piahellertz.com/Om_judendom_och_sionism_Lasse_W.pdf

Mein Kampf. Hess' tankar inom sionismen om den "rena judiska rasen" är desamma som Hitlers tankar inom den nationalistiska socialismen om den "rena ariska rasen". Wilhelmson berättar att Hess förutsåg både staten Israels bildande och förintelsen 80-85 år innan de inträffade.⁵

"De klasser och raser för svaga för att behärska de nya villkoren för livet, måste ge vika/lämna plats. De måste förgås i den revolutionära Holocaust."⁶

Karl Marx hävdade att *klasskampen* var drivkraften i den historiska utvecklingen, medan Moses Hess menade att *kampen mellan olika raser* var det avgörande.

Israel – de amerikanska judarnas religion

Efter 1967 började de amerikanska judarna se de möjligheter som skapandet av Israel innebar, i synnerhet som detta dessutom låg helt i USA:s intresse (s. 30). Nu började de amerikansk-judiska eliterna också att "minnas" Förintelsen. En av den högsta rösterna i propagandan var **Elie Wiesel** (1928-2016).

Under det arabisk-israeliska oktoberkriget år 1973 imponerades USA av Israels "militära styrkeprov" och de amerikanska judarna började inse värdet av den nazistiska förintelsen och Förintelsen med stort F skapades (s. 35).

Även synen på de överlevande förändrades. Norman Finkelstein berättar att före 1967 var de överlevande "en belastning och då tystades de ner; efter juni 1967 blev de en tillgång och helgonförklarades".⁷

Förintelseindustrin

Efter 1967 byggdes det som Norman Finkelstein kallar *Förintelseindustrin* ut.

---

⁵ Se även Lasse Wilhelmsons blogg, <https://lassewilhelmson.wordpress.com/vad-ar-sionismen-3/>

⁶ Ur artikeln *Forced Emigration* av Karl Marx - <https://www.marxists.org/archive/marx/works/1853/03/04.htm>
Beträffande den andra delen av citatet om den "revolutionära Holocaust", se <https://sites.google.com/site/theamiaeLibrary/browse-authors/karl-marx/forgotten-quotes-by-marx-and-engels>.

⁷ Fotnot på sid. 37.

Bakgrunden var att Israel nu visat sin styrka och dessutom hade ingått en strategisk allians med USA (s. 38). De judiska eliterna började se möjligheterna. Författaren menar att judarna nu fann sin etniska tillhörighet i Förintelsen. Han skriver: "... *anledningen till att identitetspolitiken och Förintelsen slagit an bland de amerikanska judarna är inte deras utsatta ställning utan det faktum att de inte är utsatta*" (s. 39). Judarna hade nått höga positioner i Förenta staterna efter andra världskriget.

Författaren beskriver att 16 av de 40 rikaste amerikanerna är judar, 40 procent av nobelpristagarna i naturvetenskap och ekonomi är judar liksom 20 procent av professorerna vid de viktigaste universiteten och så vidare. Det var siffror som gällde i slutet på 1990-talet, när han skrev boken. Finkelstein menar att den judiska identiteten inte är något hinder för framgång. Tvärtom verkar det vara "*själva kännetecknet*" för framgång (s. 39). Vi vet att många i regeringen i Washington DC, som var president **Bill Clintons** och **Barack Obamas** närmaste rådgivare är judar. Ibland kan Finkelstein inte låta bli att vara ironisk. Exempelvis skriver han "*Om hela världen vill ta död på judarna är det verkligen ett under att de fortfarande finns kvar – och, till skillnad från en stor del av mänskligheten, inte direkt lider av svält*" (s. 55). Det är väl bara en judisk författare som vågar skriva så.

Finkelstein skriver också att "*Förintelseindustrins exploatering av 'behövande offer för Förintelsen' är det senaste och utan tvekan mest motbjudande uttrycket för ... cynism*" (s. 41).

Enligt Norman Finkelstein vilar Förintelseberättelsen på två dogmer, dels att Förintelsen med stort F är en "*fullkomligt unik historisk händelse*", d.v.s. helt olik alla andra folkmord, samt dels att den utgör ett "*irrationellt, evigt, icke-judiskt hat mot judarna*" (s. 47). Men att hävda att Förintelsen är "unik" innebär ju också att judarna är unika. "*Det är inte judarnas lidande utan det faktum att det faktum att det var judar som led, som gjorde Förintelsen unik*" (s. 53). Denna dogm bottnar i den religiösa idén om att judar är Guds "utvalda folk". Wiesel hade också enligt Finkelstein uttryckt det som att "*Vi är annorlunda i allt*".

Propagandistisk indoktrinering

Norman Finkelstein citerar den respekterade israeliske författaren Boas Evron som menar att Förintelsen vilar på "*propagandistisk indoktrinering, ett oupphörligt spridande av slagord och falska verklighetsuppfattningar, vilkas egentliga syfte inte alls är att skapa förståelse för det förflutna utan att manipulera nutiden*" (s. 47).

En häftig försvarare av Förintelse teorin var Elie Wiesel. Att läsa Finkelsteins berättelser om hur Wiesel under sitt liv har agerat för att försvara,

föreläsa, skriva och attackera ”förnekare” blir extra pinsamt när jag läser på Wikipedia att Wiesel fick Nobels fredspris år 1986 för ”*livslångt människorättsarbete*”. Wiesels normalhonorar var på ”25,000 dollar (plus limousine med chaufför)” när han föreläste om Auschwitz (s. 50).

Finkelstein konstaterar att en stor del av den litteratur som skrivits ”är värdelös som vetenskap eftersom den bara uttrycker de centrala dogmerna om Förintelsen” (s. 58). Han menar att disciplinen Förintelsestudier som nu finns på många universitet i världen ”är full av nonsens eller rena förfalskningar”. Och jag undrar om det kan vara på annat sätt, när det är kriminellt i många länder att över huvud taget forska på Förintelsen? Forskare är beroende av forskningsanslag och vilka är det som har makten över pengarna? Finkelstein ger ett antal exempel av denna typ av ”nonsenslitteratur”.

En annan genre är de s.k. ”Förintelsememoarerna”, som berättar om sadistiska ohyggligheter som överlevarna säger sig ha sett och upplevt. Författaren menar att denna typ av berättelser har två funktioner, dels bekräftar de ”det unikt irrationella i Förintelsen”, men också synliggör nazisternas ”fanatiska antisemitism” (s. 61). En intressant uppgift som författaren tar upp är att många överlevare som berättat säger sig personligen ha undersökts av den ökände dr **Josef Mengele** i Auschwitz (s. 82), som bland annat ägnade sig åt grymma tvillingstudier på barn.

Även den ledande Förintelseskribenten **Yehuda Bauer** som är lektor vid Hebreiska universitet har anslutit sig till detta tänkande.⁸ Finkelstein berättar i en fotnot att Bauer blev ”rasande” när man föreslog att även andra folkgrupper som dog i förintelsen skulle synliggöras (s. 76). Finkelstein menar att om folkmordet på ”zigenarna” skulle erkännas, så skulle det ”innebära en förlust av den judiska ensamrätten till Förintelsen ...” (s. 76).

Muséer, minnesmärken och minnesdagar

Efter kriget 1967 när världssionismen insåg att Förintelsen kunde användas för deras syften inrättades också muséer i många länder. Dessutom sattes många minnesmärken upp. Men ingenstans finns muséer eller minnesmärken efter alla romer, kommunister, handikappade, Jehovas vittnen och homosexuella, som dog och dödades i nazisternas koncentrationsläger.

En intressant uppgift som Norman Finkelstein förmedlar är att den svenska diplomaten **Raoul Wallenberg** hedras med en minnesplats vid *Holocaust Memorial Museum* i Washington, för att han rättade tusentals judar och hamnade i sovjetiskt fängelse. Däremot har inte greve **Folke Bernadotte** någon minnesplats, trots att han också räddade tusentals judar. ”Det beror på att Israels före detta premiärminister Yitzak Shamir gav order om att han skulle

---

⁸ Jag har hans bok *Förintelsen i perspektiv* (2001) liggande för läsning.

mördas därför att han var alltför 'pro-arabisk'", skriver författaren (s. 73)

Antalet döda och överlevande

Norman Finkelstein ägnar mycket utrymme åt att diskutera siffror och pengar. Nästan en tredjedel av boken tar upp dessa frågor. Det handlar om hur många som satt i de olika läger och hur många som dött eller dödats⁹. Det handlar om antal överlevande som kan tänkas ha rätt till skadestånd. Det handlar om pengar, om skadestånd till överlevande och till judiska organisationer. Det är en mycket osmaklig läsning om extrem girighet, om hur de judiska organisationerna struntar i att betala ut till de överlevande, eller tar så lång tid på sig att de hinner dö (s. 92). I synnerhet det sista kapitlet i boken, *Efterskrift*, avslöjar den extrema girigheten, de cyniska maktspelet om resurser och pengar. Finkelstein har lagt ner ett omfattande forskningsarbete på att få fram dessa uppgifter.

Det skrevs avtal, som sen bröts. Finkelstein skriver: *"Man bröt på ett flagrant sätt både mot dess bokstav och anda och avsatte medlen, inte till rehabilitering av judiska offer utan till rehabilitering av judiska sammanslutningar"* (s. 85). Finkelsteins mamma fick 3,500 dollar i skadestånd. Det handlar också om att återhämta judisk egendom som stals under kriget från judar (se bl.a. s. 123)

Det handlar också om Förintelseindustrins "utpressningsverksamhet" mot banker och länder (s. 87). De schweiziska bankerna verkar ha varit mest utsatta. *"För att tvinga gensträviga regeringar till underkastelse viftar Förintelseindustrin med den knölpåk som sanktioner från USA innebär"* (s. 124). Bland annat kan det ingå i kraven när en nation söker medlemskap i OECD, WTO, EU, Nato och Europarådet (s. 124).

Attackerna mot historierevisionister

Norman Finkelstein berättar också ingående om vad som händer de forskare och författare som skrivit om de resultat de funnit i sina studier. De får sparken från sina professorstjänster, de blir hånade och trakasserade i massmedia och av kollegor. Man "karaktärsmördar" dem som personer. Epitet som "förintelseförnekare", "antisemit" och "rasist" haglar över modiga forskare. Som nämnts är ifrågasättandet och den kritiska granskningen till och med kriminaliserad i några europeiska länder.

Utbildning om Förintelsen

Ett viktigt projekt för Förintelseindustrin är enligt Norman Finkelstein att utbilda om den nazistiska förintelsen och Förintelsen. Skillnaderna mellan begreppen är

---

⁹ Se exempelvis sid. 117 ff.

enligt det sätt som författaren valt att använda dem, att den ”nazistiska förintelsen” är den historiska händelsen, medan Förintelsen med stort F är den ”religion” som utvecklats efter 1967, den som inte får ifrågasättas, inte studeras, inte forskas om. Det är verkligen intressant med tanke på att vi får forska på allting annat, till och med om Jesus har levt eller inte, och även om Gud om det är möjligt med de vetenskapliga metoder vi har idag. Vi får inte fängelse eller blir hånade om vi säger att vi forskar om Gud.

Frågan om utbildning får mig att tänka på *Paideia – Europeiska institutet för judiska studier* i Sverige, som den amerikansk-judiska föreläsaren och aktivisten **Barbara Lerner Spectre** grundade år 2001. Enligt Wikipedia har hon sedan dess utbildat flera hundra personer i ”*ledarskap inom den judiska kulturens förnyelse i Europa*”. År 2010 belyste hon i en intervju judarnas roll i främjandet av multikulturalism i Europa. På en kort video på Youtube konstaterar hon vikten av att Europa lär sig att vara multikulturella och att ”*judarna har en ledande roll i den utvecklingen*”.¹⁰ Det ironiska med detta förhållningssätt är att det finns ett land som inte tillåter mångkulturalitet och det är Israel. Endast judar får flytta dit.

Norman Finkelstein konstaterar att Förintelseindustrin har med hjälp av ”*en av världens mest respektingivande militärmakter med ett fruktansvärt brottsregister i fråga om mänskliga fri- och rättigheter tilldelat sig rollen som ’offer’, och den mest framgångsrika etniska gruppen i Förenta staterna har likaledes skaffat sig en ställning som offer. Denna skenbara utsatthet har gett avsevärda vinster – först och främst har man gjort sig oåtkomlig för kritik, hur motiverad denna än må vara*” (s. 13).

Jag rekommenderar varmt denna bok till alla som vill förstå fenomenet förintelsen, om bakgrunden och den historiska utvecklingen.

---

¹⁰ *Barbara Lerner Spectre calls for destruction of Christian European ethnic societies -*
<https://www.youtube.com/watch?v=MFE0qAiofMQ>